

Abonnement :

Driemaal per week, 6 fr. per jaar
Tweemaal „ 5 „
Eenmaal „ 4 „
Een blad afzonderlijk 10 centime.
De abonnementen zijn vooraf te betalen.
Aankondigingen : 15 centiemer per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad : 1 frank den drukregel.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCE LIMBURG.

TWEEDE BLAD

TONGEREN, DEN 13 OCTOBER 1910

Iets voor Duivenliefhebbers

Wie vinden de Duiven hun hok terug

De moeilijkheden welke de vliegenscharen ondervinden om zich in de lucht te bewegen er toe dat men zich afvraagt hoe de vregels hun weg terugvinden. Die vraag nu is niet alleen voor de vogels te stellen. Katten, honden, op 50 of 100 kilometers van hunne woonst verwijderd, keeren er weer; wolven, door jagers achtervolgd, vluchten in onbekende streken, soms zelfs tot 250 of 300 kilometer, en weten op hunne eigene jachtgronden terug te komen.
Uit zijne natuur is 't dier aan 't dagelijks doen getrouwd: door den jager verrast, verint het geen ontvluchtingsplan en zijt langs vroeger gebruikte sporen. Is 't nu eenmaal buiten de hem bekeerde streek, dan loopt het recht voor zich uit. Later, als alles rustig is, zal het, om terug te keeren, zijn, dezelfde weg volgen als voor het gaan. Dit is een door alle wildstropers welgekend feit.
Neemt een vliegdruif en lost ze dicht bij haar hok; zij gebruikt den kortsten weg om er weer te komen; zij zet op 200 kilometer, en om haar hok te vervolgen, herdoet zij juist dezelfde weg, dien ze bij het gaan heeft gevolgd. Dit blijkt wonderlijk en nochtans zijn er talrijke bewijzen voor.
Vliegduiven uit Amiens worden in manden langs den IJzerenweg naar Parijs, en vandaar naar Rouan gezonden en in die stad gelost. Wat doen zij? In plaats van recht uit Rouan naar Amiens te vliegen, maken ze den langen omweg, bij 't oprijden gedaan, en richten zich langs den IJzerenweg van Rouan naar Parijs en dan slechts naar Amiens.
Zalhier een geschiedkundig voorbeeld: In 1896 laat men, in Orleans, tegelijkertijd duiven op uit Charleroi en Bergen. 't Is slecht weer. Nu alle duiven beschikken niet over dezelfde middelen. De Luikerduif vliegt buitengewoon snel met kalme luchtgeesteliken; de Antwerpse, zwaarder, met stecker best en spieren, kan met de eerste niet wedijveren; maar schoon weer, maar overwinnt ze bij wind en regen. Men bestaagt nu dat er Charleroi een dergtal duiven ontbreken. Deze hebben een verkeerde vlucht gevolgd en zijn in Bergen aangekomen. In Bergen nu moeten de duiven niet h elooq stijgen om Charleroi te kunnen ontwaaren.
Nu, wat doen ze? Zij vliegen recht naar Orleans terug, rusten er eenige uren en ditmaal komen ze wel te huis, in Charleroi weer.
Als men aanneemt dat de duif het gezicht gebruikt om zich te richten, zou de Eiffeltoren een onvergelyklijke baak voor hen zijn en zouden de duivenliefhebbers van Grenoble natuurlijk minder dieren moeten kwijtspelen dan andere. En nochtans is het getal er achterblijvers hetzelfde.
En wat zegt ge van de geschiedenis van het Berlijnsche duivenhok? Vlaamsche duiven worden naar Berlijn gezonden, verblijven daar 24 uren in een donker, gesloten kot, worden naar Keulen overgebracht en er gelost. De diertjes gaan eerst even naar Berlijn en vliegen dan naar Antwerpen terug!

Er is nog beter: er zijn bijzondere rituelen voor het vervoer der vliegdruiven welke veronderlijkt bestaandig hebben toegelaten. Een dezer wagons neemt te Epernay duiven op, loot 8 dagen en men laat de dieren te raan los. Om terug in Epernay te komen, volgen deze nauwkeurig den weg welke het ritueel heeft afgelegd.

Men heeft ook dikwerf opgemerkt dat de duiven, welke in donkere wagons vervoerd worden, eene ongewone onrust aan den dag leggen wanneer de trein in eene stadt stilstond waar ze vroeger reeds gelost werden. En nochtans, in de keves opgesloten, kunnen ze niets zien!
Dus het dier, ver van zijn nest verwijderd, heeft een gansch subjectief besprijnt omtrent de plaats waar het zich bevindt, en dit gansch onafhankelijk van 't midden dat het doorkreekt. Al deze feiten hebben M. G. Reynaud, die deze boeiende kwestie lang bestudeerd heeft, ertoe gebracht, hetgeen hij de « wet van den terugweg » heet, in formulen op te zetten.
« Het instinkt om zich van verre te richten, is het vermogen dat, in verschillende graden, al de dieren bezitten om een afgelegen weg terug, in tegenovergestelden zin, te ku nen volgen ».

« Elk jaar komen dezelfde zwaluwen naar 't zelfde nest terug.
De samenwerking der vijf zinnen is onvoldoende om zulke feiten uit te leggen. Men heeft wel gesproken over magnetische stroomden, zonder na te denken, dat zulke stelsel een geheimzinnig feit wil uitleggen, door andere feiten, welke nog geheimzinniger zijn!
Er moet vast en zeker een zedige zintuig bestaan, dat Reynaud de « richtingszin » heet. Dit zintuig is geplaatst in de kringvormige kanalen van het oor; talrijke proefnemingen hebben bewezen dat elke kwetsuur, welke dit orgaan verninkt, eene onmiddellijke stoornis in het richtingsvermogen tewe-ebrengt.
Deze drie halfringvormige kanalen zijn 't algemeen op drie loodrechte vlakken gelagen. Door Flourins, Memiere, Czernak, Harless, Brown-Sequard, Vulpians en Brewer bestudeerd, hebben zij tot belangwekkende werken van Bonnier aanleiding ge-geven. Een vast heeden dat hunne werking rechtstreeks in verband staat met het behouden van het evenwicht en onafhankelijk is van het gehoor. Bonnier heeft bewezen dat deze organen rechtstreeks met vijf zinnen « den zin der hoogten » bedienen welke de beelden van houding, van schikking, en bijgevoegde van beweging en verplaatsing in de ruimte levert.
Aan zichzelflen overgeleverd, verne van het gekende dak, neemt het dier tot den richtingszin zijn toevlucht; in de hem bekende streek gekomen, gebruikt het zijne gewone zintuigen. Ziet de strakke baan der huizen, welke aan het hok komen. Het gebeurt dat 't dier te veel op groote vliechten afgericht, uitsluitend van zijn richtingszin gebruik maakt. Het vliegt op 200 meters den tijd zou hebben zich te ontbinden en beter aan de planten de elementen verschaffen welke ze inhoudt.
Jean BLOUX, Landbouw-Ingenieur.

Wat de stekstofhoudende meststoffen betreft, zij zullen enkel in den herfst gebruikt worden voor de graangewas in dien tijd gezaaid en daarenboven moet men enkel gebruik maken van het ammoniakzulfat dat in den grond verhoouden wordt. Integendeel zou het soda-nitraat maar weinig voordelig aan den groei zijn en het grootste gedeelte ervan zou weggenomen worden door de overvloedige regens van het nassizoen en van d-a winter.
De herfst is het beste seizoen voor het gebruik van het mest, men zal als 'n eene meststof met meer stroom kunnen gebruiken welke den tijd zou hebben zich te ontbinden en beter aan de planten de elementen verschaffen welke ze inhoudt.
Jean BLOUX, Landbouw-Ingenieur.

Ditjes en Datjes.
RIBBEKENS. — Te Arnhem trok een kwajongen over de brug en hield zijn jas dicht gesloten.
— He, jongen, wat hebt ge daar onder uw jas? — Iep hem een agent toe.
— Ribbekens - antwoordde de knaap en meende het op - en loopen te zetten.
— Maar de agent snapte hem en trok zijn jas open, en - niets te zien!
— Waar zijn die ribbekens - vroeg de man.
— O ja, antwoordde M. Faynton. Ik bezit eene hele verzameling.
Daarop ging het hof uiteen.
Over het geheel was deze eerste dag zeer vruchtbaar en loofend geweest voor de toegestroomde gieren en vampiers, en 't scheen dat de volgende dag aan belangwekkendheid en spannendheid voor den eersten niet zou onderdoen.
Maar op stuk van zaken was, naar veler meening, de verdediger van Morris wel te teleurstellend. Hij onderwierp de getuigen niet aan een pikant kruisverhoor en haalde uit hun niet allerlei, met de zaak niets te maken hebbende geheimen uit hun private leven, ten bewijze dat zij zelden of nooit de waarheid spraken. Integendeel, de eene getuige na den andere kwam er met een kruisverhoor af. Er werd zelfs geen poging in het werk gesteld om te bewijzen dat de timmerman, die het lijk gevonden had, zelf had terechtgegaan wegens moord, of dat zijne kinderen onwettig waren. En loch zoo gaandeweg, naar gelang de middag vorderde, begon er algemeen verveerden te rijzen, dat er iets op de komst was, eene verrassing, waarop niemand tot dusver was voorbereid.

De redevoering van den officier had ruim twee uren geduurd, en in den korten tijd voor het tweede ontbijt waren slechts een paar getuigen nog gehoord geworden. Maar de meesten van die gieren en vampiers hadden boterhammen en andere versnaperingen meegebracht, zodat de galerij nog met dezelfde menschen was volgepakt; toen Morris na de pauze weer werd binnengebracht en de rechter, riekende naar cherry, weer zijn zetel nam.
— Hebt ge dan een soortgelijken wandelstok?

De redevoering van den officier had ruim twee uren geduurd, en in den korten tijd voor het tweede ontbijt waren slechts een paar getuigen nog gehoord geworden. Maar de meesten van die gieren en vampiers hadden boterhammen en andere versnaperingen meegebracht, zodat de galerij nog met dezelfde menschen was volgepakt; toen Morris na de pauze weer werd binnengebracht en de rechter, riekende naar cherry, weer zijn zetel nam.
— Hebt ge dan een soortgelijken wandelstok?

De redevoering van den officier had ruim twee uren geduurd, en in den korten tijd voor het tweede ontbijt waren slechts een paar getuigen nog gehoord geworden. Maar de meesten van die gieren en vampiers hadden boterhammen en andere versnaperingen meegebracht, zodat de galerij nog met dezelfde menschen was volgepakt; toen Morris na de pauze weer werd binnengebracht en de rechter, riekende naar cherry, weer zijn zetel nam.
— Hebt ge dan een soortgelijken wandelstok?

De redevoering van den officier had ruim twee uren geduurd, en in den korten tijd voor het tweede ontbijt waren slechts een paar getuigen nog gehoord geworden. Maar de meesten van die gieren en vampiers hadden boterhammen en andere versnaperingen meegebracht, zodat de galerij nog met dezelfde menschen was volgepakt; toen Morris na de pauze weer werd binnengebracht en de rechter, riekende naar cherry, weer zijn zetel nam.
— Hebt ge dan een soortgelijken wandelstok?

De redevoering van den officier had ruim twee uren geduurd, en in den korten tijd voor het tweede ontbijt waren slechts een paar getuigen nog gehoord geworden. Maar de meesten van die gieren en vampiers hadden boterhammen en andere versnaperingen meegebracht, zodat de galerij nog met dezelfde menschen was volgepakt; toen Morris na de pauze weer werd binnengebracht en de rechter, riekende naar cherry, weer zijn zetel nam.
— Hebt ge dan een soortgelijken wandelstok?

De redevoering van den officier had ruim twee uren geduurd, en in den korten tijd voor het tweede ontbijt waren slechts een paar getuigen nog gehoord geworden. Maar de meesten van die gieren en vampiers hadden boterhammen en andere versnaperingen meegebracht, zodat de galerij nog met dezelfde menschen was volgepakt; toen Morris na de pauze weer werd binnengebracht en de rechter, riekende naar cherry, weer zijn zetel nam.
— Hebt ge dan een soortgelijken wandelstok?

De redevoering van den officier had ruim twee uren geduurd, en in den korten tijd voor het tweede ontbijt waren slechts een paar getuigen nog gehoord geworden. Maar de meesten van die gieren en vampiers hadden boterhammen en andere versnaperingen meegebracht, zodat de galerij nog met dezelfde menschen was volgepakt; toen Morris na de pauze weer werd binnengebracht en de rechter, riekende naar cherry, weer zijn zetel nam.
— Hebt ge dan een soortgelijken wandelstok?

De redevoering van den officier had ruim twee uren geduurd, en in den korten tijd voor het tweede ontbijt waren slechts een paar getuigen nog gehoord geworden. Maar de meesten van die gieren en vampiers hadden boterhammen en andere versnaperingen meegebracht, zodat de galerij nog met dezelfde menschen was volgepakt; toen Morris na de pauze weer werd binnengebracht en de rechter, riekende naar cherry, weer zijn zetel nam.
— Hebt ge dan een soortgelijken wandelstok?

En de knaap antwoordde schalks :
— Orden mijn hemd ».
Of hij zijn ooren voelde.
* DE WAARHEID. — « En... heett Marie u de waarheid gezegd, toen hij haren ouderdom vroeg? »
— Ja, zeker ».
— Wat zegde zij? »
— Dat het mij niet aangaaft ».
* VOLGENS HET GEVAL. — Van Schaarlem lag op zijn uiterste en zijne familie stond rond zijn spoude.
— Trien - sprak hij tot zijne vrouw, vergeet niet dat we nog 150 frank moeten hebben van Neel Sanders, voor huis-huur ».
— Alles onthoudt hij! Alles onthoudt hij -! weende de vrouw.
— Trien - zei nog de stervende, vergeet niet dat we 200 frank moeten betalen aan Dief Van Zwimmelen ».
— Oeh Heer! de sukkelaar is niet meer bij zijn verstand, hij weet niet wat hij zegt », snikte Trien.
* VOOR HET GERECHT. — Advokaat! - Ik verzoek den getuige ons te zeggen of beschuldigde de eigenaardigheid had te fluiten als hij alleen was ».
Getuige: - Dat weet ik niet; ik ben nooit met beschuldigde samen geweest, toen hij alleen was ».
* GOED GEREDENEERD. — De vrouw van hoer Palmers werd ziek en de dokter moest komen.
— Kunt gij me ook betalen? vroeg deze.
— Palmers, hierover min of meer gestoord, liet hen drie bankbiljetjes van twintig franken zien en zegde:
— Die krijgt ge, 't zij dat ge geneest of dat ze sterft ».
De vrouw van Palmers stierf, en de dokter kwam de drie bankbiljetjes halen.
— Hebt ge mijne vrouw geneest? vroeg hoer Palmers.
— Neen ».
— Hebt ge ze dan maar laten sterven, lie -!
— God beware me, neen -!
— Wel, dan hebt ge ook geen recht op die zestig frank, niet waar? »
* AAN DEN TELEFOON. — Doctor Spij's wief 's nachts uit zijnen slaap gewekt door een geweldige rammelen van de telefoonoel.
— Hela! wat is er? riep hij, heel kwaad gezind, te moeten uit het bed komen.
— Mijn kind schreeuwt, mijnheer de doctor, wat moet ik doen!
De doctor herkende de stem van eene kalante, eene jonge moeder, en hij antwoordde:
— Misschien steekt hem eene speld.
— Neen, ik ben er zeker van, dat kan 't niet zijn.
— Dan misschien zijne tandjes.
— Neen, dat denk ik niet, daarvoor zou hij zoo niet schreeuwen.
— Heeft hij misschien honger?
— Ik zal eens zien.
Toen bleef alles stil.
De doctor ging terug in zijn bed en sloop weldra opnieuw in. Een half uur later wordt er nog eens zoo hard gebed. De doctor loopt half slapend naar den telefoon en krijgt de volgende boodschap:
— Gij hebt gelijk, mijnheer de doctor, onze kleine had honger.
* UIT RELEEFDEHED. — De vader van Jantje had zijn zoonje geleerd vooral tegen Daunen erg beleefd te zijn, en in een vollen tram altijd zijne plaats af te staan aan eene dame. Oulu ge bewees Jantje dat hij deze les uitstekend onthouden had.
De tram was vol, en aan eene halte stapte eene bevallige jonge dame binnen.

Er was geen enkele plaats meer vrij.
— Wilt ge op mijne plaats zitten, Jultrouw, zei Jantje, zijne muis afnemend. De dame deed het niet en keek zoo boos alsof ze Jantje wel om de ooren wilde slaan. Jantje zat namelijk, omdat er geen plaats meer was, op papa's knie.
* Klaasje drinkt den koffie bij zijne grootmoeder en neemt de drie dikste stukken uit den suikerpot.
Grootmoeder - Klaasje, de kleine stukjes zijn veel zoeter dan de dikke.
Klaasje. — Dat weet ik wel, grootmoeder, daarom laat ik ze voor u.
* Jan, zei de meester, ge moogt niet meer naar school komen; ik heb gehoord dat uwe moeder den typhus heeft en d'as gevaarlijk voor d'ander leerlingen. Ge zoudt den typhus van uwe moeder kunnen krijgen en...
— Daar moet niet gaan voor zijn meester, ik heb eene stietmoeder en daar heb ik nog nooit iets van gekregen.
* 't Was donker op het toneel, waar men een somber drama speelde.
De traiter was aan 't vechten met den held en in het orkest speelde men schrikverwekkende tremolos.
De strijd werd heviger - en de duisternis nam toe. Eensklaps wierp de held den traiter op den grond, waar hij bleef liggen.
De held wankelde achteruit, sloeg de handen aan zijn hoofd en riep:
— Wat heb ik gedaan!
Van op het kiekentok klonk eene stem die riep:
— Steek eer stekken aan! Dan kunnen we 't allemaal zien!

Herfstmeststoffen.
De planten, om zich goed te ontwikkelen en overvloedige voortbrengels te geven, moeten, in den grond, in geno-zame hoeveelheid en onder eene gelijkmakende vorm, de elementen vinden welke hun noodig zijn. Ieder jaar moet de landbouwer, onder vorm van meststof al de voedende ingrediënten terug geven welke door den oogst opgenomen zijn.
Op welk oogenblik moet men deze teruggeve doen en welk is het meest geschikte tijdstip? In het algemeen dient men de meststoffen door de voorbierende werken van den grond toe voór de zaaing. Nochtans kan men beter doen voor al de meststoffen die phosphorisch zuur en potasch inhouden; het ware beter ze toe te dienen zoo lang mogelijk voór den zaaing.
Voór al de lentebewegingen is er voordel ze in den grond te brengen door de beploging die voór den winter geschiedt. Daar deze twee elementen sterk verbonden worden door de oplosbare kracht van den grond, zal er geen verlies te vrezen zijn. Wel int-geend, zij zullen alzo den tijd hebben zich in den grond te verspreiden en hunne goede verdeling zal hunne op-ming door de wortelen gemakkelijker van eenen anderen kant kan men, in het algemeen, de meststoffen in den herfst de kannte gebruiken welke de eenheid potasch beter goed geeft. Voor zekere teltten, botten, aardappelen, gerst, tabak, zou men in de lente het sulfaat van potasch moeten verkiezen, dat minder kost, want het chloruur welke de kanntie inhoudt en dat naadelig aan deze planten is, wordt, in den winter, door de regens weggenomen.
Wat de stekstofhoudende meststoffen betreft, zij zullen enkel in den herfst gebruikt worden voor de graangewas in dien tijd gezaaid en daarenboven moet men enkel gebruik maken van het ammoniakzulfat dat in den grond verhoouden wordt. Integendeel zou het soda-nitraat maar weinig voordelig aan den groei zijn en het grootste gedeelte ervan zou weggenomen worden door de overvloedige regens van het nassizoen en van d-a winter.
De herfst is het beste seizoen voor het gebruik van het mest, men zal als 'n eene meststof met meer stroom kunnen gebruiken welke den tijd zou hebben zich te ontbinden en beter aan de planten de elementen verschaffen welke ze inhoudt.
Jean BLOUX, Landbouw-Ingenieur.

Ditjes en Datjes.
RIBBEKENS. — Te Arnhem trok een kwajongen over de brug en hield zijn jas dicht gesloten.
— He, jongen, wat hebt ge daar onder uw jas? — Iep hem een agent toe.
— Ribbekens - antwoordde de knaap en meende het op - en loopen te zetten.
— Maar de agent snapte hem en trok zijn jas open, en - niets te zien!
— Waar zijn die ribbekens - vroeg de man.
— O ja, antwoordde M. Faynton. Ik bezit eene hele verzameling.
Daarop ging het hof uiteen.
Over het geheel was deze eerste dag zeer vruchtbaar en loofend geweest voor de toegestroomde gieren en vampiers, en 't scheen dat de volgende dag aan belangwekkendheid en spannendheid voor den eersten niet zou onderdoen.
Maar op stuk van zaken was, naar veler meening, de verdediger van Morris wel te teleurstellend. Hij onderwierp de getuigen niet aan een pikant kruisverhoor en haalde uit hun niet allerlei, met de zaak niets te maken hebbende geheimen uit hun private leven, ten bewijze dat zij zelden of nooit de waarheid spraken. Integendeel, de eene getuige na den andere kwam er met een kruisverhoor af. Er werd zelfs geen poging in het werk gesteld om te bewijzen dat de timmerman, die het lijk gevonden had, zelf had terechtgegaan wegens moord, of dat zijne kinderen onwettig waren. En loch zoo gaandeweg, naar gelang de middag vorderde, begon er algemeen verveerden te rijzen, dat er iets op de komst was, eene verrassing, waarop niemand tot dusver was voorbereid.

Ditjes en Datjes.
RIBBEKENS. — Te Arnhem trok een kwajongen over de brug en hield zijn jas dicht gesloten.
— He, jongen, wat hebt ge daar onder uw jas? — Iep hem een agent toe.
— Ribbekens - antwoordde de knaap en meende het op - en loopen te zetten.
— Maar de agent snapte hem en trok zijn jas open, en - niets te zien!
— Waar zijn die ribbekens - vroeg de man.
— O ja, antwoordde M. Faynton. Ik bezit eene hele verzameling.
Daarop ging het hof uiteen.
Over het geheel was deze eerste dag zeer vruchtbaar en loofend geweest voor de toegestroomde gieren en vampiers, en 't scheen dat de volgende dag aan belangwekkendheid en spannendheid voor den eersten niet zou onderdoen.
Maar op stuk van zaken was, naar veler meening, de verdediger van Morris wel te teleurstellend. Hij onderwierp de getuigen niet aan een pikant kruisverhoor en haalde uit hun niet allerlei, met de zaak niets te maken hebbende geheimen uit hun private leven, ten bewijze dat zij zelden of nooit de waarheid spraken. Integendeel, de eene getuige na den andere kwam er met een kruisverhoor af. Er werd zelfs geen poging in het werk gesteld om te bewijzen dat de timmerman, die het lijk gevonden had, zelf had terechtgegaan wegens moord, of dat zijne kinderen onwettig waren. En loch zoo gaandeweg, naar gelang de middag vorderde, begon er algemeen verveerden te rijzen, dat er iets op de komst was, eene verrassing, waarop niemand tot dusver was voorbereid.

Ditjes en Datjes.
RIBBEKENS. — Te Arnhem trok een kwajongen over de brug en hield zijn jas dicht gesloten.
— He, jongen, wat hebt ge daar onder uw jas? — Iep hem een agent toe.
— Ribbekens - antwoordde de knaap en meende het op - en loopen te zetten.
— Maar de agent snapte hem en trok zijn jas open, en - niets te zien!
— Waar zijn die ribbekens - vroeg de man.
— O ja, antwoordde M. Faynton. Ik bezit eene hele verzameling.
Daarop ging het hof uiteen.
Over het geheel was deze eerste dag zeer vruchtbaar en loofend geweest voor de toegestroomde gieren en vampiers, en 't scheen dat de volgende dag aan belangwekkendheid en spannendheid voor den eersten niet zou onderdoen.
Maar op stuk van zaken was, naar veler meening, de verdediger van Morris wel te teleurstellend. Hij onderwierp de getuigen niet aan een pikant kruisverhoor en haalde uit hun niet allerlei, met de zaak niets te maken hebbende geheimen uit hun private leven, ten bewijze dat zij zelden of nooit de waarheid spraken. Integendeel, de eene getuige na den andere kwam er met een kruisverhoor af. Er werd zelfs geen poging in het werk gesteld om te bewijzen dat de timmerman, die het lijk gevonden had, zelf had terechtgegaan wegens moord, of dat zijne kinderen onwettig waren. En loch zoo gaandeweg, naar gelang de middag vorderde, begon er algemeen verveerden te rijzen, dat er iets op de komst was, eene verrassing, waarop niemand tot dusver was voorbereid.

Ditjes en Datjes.
RIBBEKENS. — Te Arnhem trok een kwajongen over de brug en hield zijn jas dicht gesloten.
— He, jongen, wat hebt ge daar onder uw jas? — Iep hem een agent toe.
— Ribbekens - antwoordde de knaap en meende het op - en loopen te zetten.
— Maar de agent snapte hem en trok zijn jas open, en - niets te zien!
— Waar zijn die ribbekens - vroeg de man.
— O ja, antwoordde M. Faynton. Ik bezit eene hele verzameling.
Daarop ging het hof uiteen.
Over het geheel was deze eerste dag zeer vruchtbaar en loofend geweest voor de toegestroomde gieren en vampiers, en 't scheen dat de volgende dag aan belangwekkendheid en spannendheid voor den eersten niet zou onderdoen.
Maar op stuk van zaken was, naar veler meening, de verdediger van Morris wel te teleurstellend. Hij onderwierp de getuigen niet aan een pikant kruisverhoor en haalde uit hun niet allerlei, met de zaak niets te maken hebbende geheimen uit hun private leven, ten bewijze dat zij zelden of nooit de waarheid spraken. Integendeel, de eene getuige na den andere kwam er met een kruisverhoor af. Er werd zelfs geen poging in het werk gesteld om te bewijzen dat de timmerman, die het lijk gevonden had, zelf had terechtgegaan wegens moord, of dat zijne kinderen onwettig waren. En loch zoo gaandeweg, naar gelang de middag vorderde, begon er algemeen verveerden te rijzen, dat er iets op de komst was, eene verrassing, waarop niemand tot dusver was voorbereid.

Ditjes en Datjes.
RIBBEKENS. — Te Arnhem trok een kwajongen over de brug en hield zijn jas dicht gesloten.
— He, jongen, wat hebt ge daar onder uw jas? — Iep hem een agent toe.
— Ribbekens - antwoordde de knaap en meende het op - en loopen te zetten.
— Maar de agent snapte hem en trok zijn jas open, en - niets te zien!
— Waar zijn die ribbekens - vroeg de man.
— O ja, antwoordde M. Faynton. Ik bezit eene hele verzameling.
Daarop ging het hof uiteen.
Over het geheel was deze eerste dag zeer vruchtbaar en loofend geweest voor de toegestroomde gieren en vampiers, en 't scheen dat de volgende dag aan belangwekkendheid en spannendheid voor den eersten niet zou onderdoen.
Maar op stuk van zaken was, naar veler meening, de verdediger van Morris wel te teleurstellend. Hij onderwierp de getuigen niet aan een pikant kruisverhoor en haalde uit hun niet allerlei, met de zaak niets te maken hebbende geheimen uit hun private leven, ten bewijze dat zij zelden of nooit de waarheid spraken. Integendeel, de eene getuige na den andere kwam er met een kruisverhoor af. Er werd zelfs geen poging in het werk gesteld om te bewijzen dat de timmerman, die het lijk gevonden had, zelf had terechtgegaan wegens moord, of dat zijne kinderen onwettig waren. En loch zoo gaandeweg, naar gelang de middag vorderde, begon er algemeen verveerden te rijzen, dat er iets op de komst was, eene verrassing, waarop niemand tot dusver was voorbereid.

Ditjes en Datjes.
RIBBEKENS. — Te Arnhem trok een kwajongen over de brug en hield zijn jas dicht gesloten.
— He, jongen, wat hebt ge daar onder uw jas? — Iep hem een agent toe.
— Ribbekens - antwoordde de knaap en meende het op - en loopen te zetten.
— Maar de agent snapte hem en trok zijn jas open, en - niets te zien!
— Waar zijn die ribbekens - vroeg de man.
— O ja, antwoordde M. Faynton. Ik bezit eene hele verzameling.
Daarop ging het hof uiteen.
Over het geheel was deze eerste dag zeer vruchtbaar en loofend geweest voor de toegestroomde gieren en vampiers, en 't scheen dat de volgende dag aan belangwekkendheid en spannendheid voor den eersten niet zou onderdoen.
Maar op stuk van zaken was, naar veler meening, de verdediger van Morris wel te teleurstellend. Hij onderwierp de getuigen niet aan een pikant kruisverhoor en haalde uit hun niet allerlei, met de zaak niets te maken hebbende geheimen uit hun private leven, ten bewijze dat zij zelden of nooit de waarheid spraken. Integendeel, de eene getuige na den andere kwam er met een kruisverhoor af. Er werd zelfs geen poging in het werk gesteld om te bewijzen dat de timmerman, die het lijk gevonden had, zelf had terechtgegaan wegens moord, of dat zijne kinderen onwettig waren. En loch zoo gaandeweg, naar gelang de middag vorderde, begon er algemeen verveerden te rijzen, dat er iets op de komst was, eene verrassing, waarop niemand tot dusver was voorbereid.

Ditjes en Datjes.
RIBBEKENS. — Te Arnhem trok een kwajongen over de brug en hield zijn jas dicht gesloten.
— He, jongen, wat hebt ge daar onder uw jas? — Iep hem een agent toe.
— Ribbekens - antwoordde de knaap en meende het op - en loopen te zetten.
— Maar de agent snapte hem en trok zijn jas open, en - niets te zien!
— Waar zijn die ribbekens - vroeg de man.
— O ja, antwoordde M. Faynton. Ik bezit eene hele verzameling.
Daarop ging het hof uiteen.
Over het geheel was deze eerste dag zeer vruchtbaar en loofend geweest voor de toegestroomde gieren en vampiers, en 't scheen dat de volgende dag aan belangwekkendheid en spannendheid voor den eersten niet zou onderdoen.
Maar op stuk van zaken was, naar veler meening, de verdediger van Morris wel te teleurstellend. Hij onderwierp de getuigen niet aan een pikant kruisverhoor en haalde uit hun niet allerlei, met de zaak niets te maken hebbende geheimen uit hun private leven, ten bewijze dat zij zelden of nooit de waarheid spraken. Integendeel, de eene getuige na den andere kwam er met een kruisverhoor af. Er werd zelfs geen poging in het werk gesteld om te bewijzen dat de timmerman, die het lijk gevonden had, zelf had terechtgegaan wegens moord, of dat zijne kinderen onwettig waren. En loch zoo gaandeweg, naar gelang de middag vorderde, begon er algemeen verveerden te rijzen, dat er iets op de komst was, eene verrassing, waarop niemand tot dusver was voorbereid.

Ditjes en Datjes.
RIBBEKENS. — Te Arnhem trok een kwajongen over de brug en hield zijn jas dicht gesloten.
— He, jongen, wat hebt ge daar onder uw jas? — Iep hem een agent toe.
— Ribbekens - antwoordde de knaap en meende het op - en loopen te zetten.
— Maar de agent snapte hem en trok zijn jas open, en - niets te zien!
— Waar zijn die ribbekens - vroeg de man.
— O ja, antwoordde M. Faynton. Ik bezit eene hele verzameling.
Daarop ging het hof uiteen.
Over het geheel was deze eerste dag zeer vruchtbaar en loofend geweest voor de toegestroomde gieren en vampiers, en 't scheen dat de volgende dag aan belangwekkendheid en spannendheid voor den eersten niet zou onderdoen.
Maar op stuk van zaken was, naar veler meening, de verdediger van Morris wel te teleurstellend. Hij onderwierp de getuigen niet aan een pikant kruisverhoor en haalde uit hun niet allerlei, met de zaak niets te maken hebbende geheimen uit hun private leven, ten bewijze dat zij zelden of nooit de waarheid spraken. Integendeel, de eene getuige na den andere kwam er met een kruisverhoor af. Er werd zelfs geen poging in het werk gesteld om te bewijzen dat de timmerman, die het lijk gevonden had, zelf had terechtgegaan wegens moord, of dat zijne kinderen onwettig waren. En loch zoo gaandeweg, naar gelang de middag vorderde, begon er algemeen verveerden te rijzen, dat er iets op de komst was, eene verrassing, waarop niemand tot dusver was voorbereid.

Ditjes en Datjes.
RIBBEKENS. — Te Arnhem trok een kwajongen over de brug en hield zijn jas dicht gesloten.
— He, jongen, wat hebt ge daar onder uw jas? — Iep hem een agent toe.
— Ribbekens - antwoordde de knaap en meende het op - en loopen te zetten.
— Maar de agent snapte hem en trok zijn jas open, en - niets te zien!
— Waar zijn die ribbekens - vroeg de man.
— O ja, antwoordde M. Faynton. Ik bezit eene hele verzameling.
Daarop ging het hof uiteen.
Over het geheel was deze eerste dag zeer vruchtbaar en loofend geweest voor de toegestroomde gieren en vampiers, en 't scheen dat de volgende dag aan belangwekkendheid en spannendheid voor den eersten niet zou onderdoen.
Maar op stuk van zaken was, naar veler meening, de verdediger van Morris wel te teleurstellend. Hij onderwierp de getuigen niet aan een pikant kruisverhoor en haalde uit hun niet allerlei, met de zaak niets te maken hebbende geheimen uit hun private leven, ten bewijze dat zij zelden of nooit de waarheid spraken. Integendeel, de eene getuige na den andere kwam er met een kruisverhoor af. Er werd zelfs geen poging in het werk gesteld om te bewijzen dat de timmerman, die het lijk gevonden had, zelf had terechtgegaan wegens moord, of dat zijne kinderen onwettig waren. En loch zoo gaandeweg, naar gelang de middag vorderde, begon er algemeen verveerden te rijzen, dat er iets op de komst was, eene verrassing, waarop niemand tot dusver was voorbereid.

Ditjes en Datjes.
RIBBEKENS. — Te Arnhem trok een kwajongen over de brug en hield zijn jas dicht gesloten.
— He, jongen, wat hebt ge daar onder uw jas? — Iep hem een agent toe.
— Ribbekens - antwoordde de knaap en meende het op - en loopen te zetten.
— Maar de agent snapte hem en trok zijn jas open, en - niets te zien!
— Waar zijn die ribbekens - vroeg de man.
— O ja, antwoordde M. Faynton. Ik bezit eene hele verzameling.
Daarop ging het hof uiteen.
Over het geheel was deze eerste dag zeer vruchtbaar en loofend geweest voor de toegestroomde gieren en vampiers, en 't scheen dat de volgende dag aan belangwekkendheid en spannendheid voor den eersten niet zou onderdoen.
Maar op stuk van zaken was, naar veler meening, de verdediger van Morris wel te teleurstellend. Hij onderwierp de getuigen niet aan een pikant kruisverhoor en haalde uit hun niet allerlei, met de zaak niets te maken hebbende geheimen uit hun private leven, ten bewijze dat zij zelden of nooit de waarheid spraken. Integendeel, de eene getuige na den andere kwam er met een kruisverhoor af. Er werd zelfs geen poging in het werk gesteld om te bewijzen dat de timmerman, die het lijk gevonden had, zelf had terechtgegaan wegens moord, of dat zijne kinderen onwettig waren. En loch zoo gaandeweg, naar gelang de middag vorderde, begon er algemeen verveerden te rijzen, dat er iets op de komst was, eene verrassing, waarop niemand tot dusver was voorbereid.

Ditjes en Datjes.
RIBBEKENS. — Te Arnhem trok een kwajongen over de brug en hield zijn jas dicht gesloten.
— He, jongen, wat hebt ge daar onder uw jas? — Iep hem een agent toe.
— Ribbekens - antwoordde de knaap en meende het op - en loopen te zetten.
— Maar de agent snapte hem en trok zijn jas open, en - niets te zien!
— Waar zijn die ribbekens - vroeg de man.
— O ja, antwoordde M. Faynton. Ik bezit eene hele verzameling.
Daarop ging het hof uiteen.
Over het geheel was deze eerste dag zeer vruchtbaar en loofend geweest voor de toegestroomde gieren en vampiers, en 't scheen dat de volgende dag aan belangwekkendheid en spannendheid voor den eersten niet zou onderdoen.
Maar op stuk van zaken was, naar veler meening, de verdediger van Morris wel te teleurstellend. Hij onderwierp de getuigen niet aan een pikant kruisverhoor en haalde uit hun niet allerlei, met de zaak niets te maken hebbende geheimen uit hun private leven, ten bewijze dat zij zelden of nooit de waarheid spraken. Integendeel, de eene getuige na den andere kwam er met een kruisverhoor af. Er werd zelfs geen poging in het werk gesteld om te bewijzen dat de timmerman, die het lijk gevonden had, zelf had terechtgegaan wegens moord, of dat zijne kinderen onwettig waren. En loch zoo gaandeweg, naar gelang de middag vorderde, begon er algemeen verveerden te rijzen, dat er iets op de komst was, eene verrassing, waarop niemand tot dusver was voorbereid.

Ditjes en Datjes.
RIBBEKENS. — Te Arnhem trok een kwajongen over de brug en hield zijn jas dicht gesloten.
— He, jongen, wat hebt ge daar onder uw jas? — Iep hem een agent toe.
— Ribbekens - antwoordde de knaap en meende het op - en loopen te zetten.
— Maar de agent snapte hem en trok zijn jas open, en - niets te zien!
— Waar zijn die ribbekens - vroeg de man.
— O ja, antwoordde M. Faynton. Ik bezit eene hele verzameling.
Daarop ging het hof uiteen.
Over het geheel was deze eerste dag zeer vruchtbaar en loofend geweest voor de toegestroomde gieren en vampiers, en 't scheen dat de volgende dag aan belangwekkendheid en spannendheid voor den eersten niet zou onderdoen.
Maar op stuk van zaken was, naar veler meening, de verdediger van Morris wel te teleurstellend. Hij onderwierp de getuigen niet aan een pikant kruisverhoor en haalde uit hun niet allerlei, met de zaak niets te maken hebbende geheimen uit hun private leven, ten bewijze dat zij zelden of nooit de waarheid spraken. Integendeel, de eene getuige na den andere kwam er met een kruisverhoor af. Er werd zelfs geen poging in het werk gesteld om te bewijzen dat de timmerman, die het lijk gevonden had, zelf had terechtgegaan wegens moord, of dat zijne kinderen onwettig waren. En loch zoo gaandeweg, naar gelang de middag vorderde, begon er algemeen verveerden te rijzen, dat er iets op de komst was, eene verrassing, waarop niemand tot dusver was voorbereid.

Ditjes en Datjes.
RIBBEKENS. — Te Arnhem trok een kwajongen over de brug en hield zijn jas dicht gesloten.
— He, jongen, wat hebt ge daar onder uw jas? — Iep hem een agent toe.
— Ribbekens - antwoordde de knaap en meende het op - en loopen te zetten.
— Maar de agent snapte hem en trok zijn jas open, en - niets te zien!
— Waar zijn die ribbekens - vroeg de man.
— O ja, antwoordde M. Faynton. Ik bezit eene hele verzameling.
Daarop ging het hof uiteen.
Over het geheel was deze eerste dag zeer vruchtbaar en loofend geweest voor de toegestroomde gieren en vampiers, en 't scheen dat de volgende dag aan belangwekkendheid en spannendheid voor den eersten niet zou onderdoen.
Maar op stuk van zaken was, naar veler meening, de verdediger van Morris wel te teleurstellend. Hij onderwierp de getuigen niet aan een pikant kruisverhoor en haalde uit hun niet allerlei, met de zaak niets te maken hebbende geheimen uit hun private leven, ten bewijze dat zij zelden of nooit de waarheid spraken. Integendeel, de eene getuige na den andere kwam er met een kruisverhoor af. Er werd zelfs geen poging in het werk gesteld om te bewijzen dat de timmerman, die het lijk gevonden had, zelf had terechtgegaan wegens moord, of dat zijne kinderen onwettig waren. En loch zoo gaandeweg, naar gelang de middag vorderde, begon er algemeen verveerden te rijzen, dat er iets op de komst was, eene verrassing, waarop niemand tot dusver was voorbereid.

Ditjes en Datjes.
RIBBEKENS. — Te Arnhem trok een kwajongen over de brug en hield zijn jas dicht gesloten.
— He, jongen, wat hebt ge daar onder uw jas? — Iep hem een agent toe.
— Ribbekens - antwoordde de knaap en meende het op - en loopen te zetten.
— Maar de agent snapte hem en trok zijn jas open, en - niets te zien!
— Waar zijn die ribbekens - vroeg de man.
— O ja, antwoordde M. Faynton. Ik bezit eene hele verzameling.
Daarop ging het hof uiteen.
Over het geheel was deze eerste dag zeer vruchtbaar en loofend geweest voor de toegestroomde gieren en vampiers, en 't scheen dat de volgende dag aan belangwekkendheid en spannendheid voor den eersten niet zou onderdoen.
Maar op stuk van zaken